

(ร่าง)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ผลิตและเก็บรักษาวัตถุอันตราย ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การผลิตและเก็บรักษาวัตถุอันตรายมีมาตรฐาน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา มาตรา ๒๐/๑ ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ผลิตและเก็บรักษาของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ผลิตและเก็บรักษา

ข้อ ๖ นอกจากกรณีที่ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ผลิตวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานสถานที่ผลิตวัตถุอันตราย ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๖.๑ ที่ตั้งสถานที่ผลิตวัตถุอันตราย ต้องเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดที่ตั้งของสถานประกอบการวัตถุอันตราย

๖.๒ สถานที่...

๖.๒ สถานที่ผลิตวัตถุดิบอันตราย ต้องได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน ISO ๑๔๐๐๑ และในกรณีที่มีการวิเคราะห์วัตถุดิบอันตราย ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน ISO/IEC ๑๗๐๒๕ ด้านการวิเคราะห์วัตถุดิบอันตราย สำหรับสถานที่ผลิตสารชีวภัณฑ์ ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการที่มีการควบคุมคุณภาพผลการวิเคราะห์ตามระบบมาตรฐานห้องปฏิบัติการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง สถานที่ผลิตวัตถุดิบอันตรายที่ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการผลิตวัตถุดิบอันตรายอยู่ก่อนแล้ว ให้ระยะเวลาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

๖.๓ อาคารผลิตและเก็บรักษาวัตถุดิบอันตราย

(๑) อาคารที่มีจำนวนชั้นมากกว่าสองชั้นขึ้นไป ต้องมีบันไดหนีไฟนอกอาคารอย่างน้อยชั้นละหนึ่งแห่ง โดยต้องเป็นการติดตั้งถาวร มั่นคงแข็งแรง และแสดงป้ายบันไดหนีไฟชัดเจน

(๒) ผนังต้องใช้วัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดการลุกลามของอัคคีภัย โดยมีลักษณะตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) พื้นอาคารต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่มีรอยแตกร้าว ไม่มีน้ำกักขัง และต้องไม่มีคุณสมบัติในการดูดซับวัตถุดิบอันตราย สามารถป้องกันการรั่วไหลของวัตถุดิบอันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) เพดานหรือหลังคาต้องมั่นคงแข็งแรง กันแดดและฝนได้ ต้องใช้วัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดการลุกลามของอัคคีภัย

(๕) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ ประตู หน้าต่าง และช่องลม รวมกันโดยไม่นับติดต่อดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ส่วนของพื้นที่ของห้อง หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อนาที ต่อคนงานหนึ่งคน นอกจากการระบายอากาศแบบธรรมชาติแล้ว อาจใช้การระบายโดยวิธีกลร่วมด้วย เช่น พัดลมระบายอากาศ ลูกหมุนระบายอากาศ เป็นต้น

(๖) มีบันไดที่มั่นคงแข็งแรงและมีลักษณะ ขนาด และจำนวนที่เหมาะสมกับอาคารและการประกอบกิจการ ชั้นบันไดต้องไม่ลื่นและมีช่วงระยะเท่ากันโดยตลอด บันไดและพื้นทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้นตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีราวที่มั่นคง แข็งแรง และเหมาะสม

(๗) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่สภาพการทำงานในบริเวณนั้น ๆ ตามมาตรฐานวิศวกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) ภายในอาคารผลิตหรือเก็บวัตถุดิบอันตราย ต้องแบ่งแยกพื้นที่ในการผลิตและเก็บวัตถุดิบอันตรายแต่ละประเภทเป็นสัดส่วน เพื่อป้องกันการปะปนของวัตถุดิบอันตรายหากมีความจำเป็น ต้องเก็บวัตถุดิบอันตรายบางชนิดเป็นพิเศษ ต้องจัดเก็บในห้องเฉพาะไม่ปะปนกับวัตถุดิบอันตรายชนิดอื่น

(๙) มีการระบายน้ำทิ้งลงสู่บ่อพัก เพื่อนำไปบำบัด

(๑๐) สถานที่ผลิตต้องมีระบบไฟฟ้าที่ได้มาตรฐานตามชนิดของการผลิตวัตถุดิบอันตราย และระบบไฟฟ้าต่าง ๆ จะต้องได้รับการตรวจรับรองจากวิศวกรที่มีหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแล้ว

(๑๑) มีใบรับรองการตรวจโครงสร้างอาคารและความปลอดภัยทั้งหมด ประจำปี จากวิศวกรโยธาระดับสามัญขึ้นไปประกอบการขออนุญาตผลิต

๖.๔ ป้าย

(๑) บริเวณทางเข้าอาคาร หรือส่วนของอาคารที่เป็นสถานที่ผลิต หรือเก็บรักษาวัตถุดิบอันตรายให้มีแผ่นป้ายคำว่า “วัตถุดิบอันตราย” เป็นอักษรสีแดงบนพื้นขาว โดยแผ่นป้าย ต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และตัวอักษรมีความหนาไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร

(๒) ในสถานที่ผลิต เก็บรักษา และบริเวณใกล้เคียง ในขณะที่มีปฏิบัติงาน ต้องจัดให้มีป้ายแสดงชื่อวัตถุดิบอันตราย (ชื่อสามัญ) และแผ่นป้ายคำเตือน ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในระยะห่าง ๕๐ เมตร โดยมีข้อความและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ตามแบบ วอ./กษ. ๔ ท้ายประกาศนี้ โดยต้องมีสีตามภาพ และมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร โดยมีขนาดของเครื่องหมายและตัวอักษรเป็นสัดส่วนกับภาพในแบบ

(๓) จัดทำแผ่นป้ายคำว่า “ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มน้ำ รับประทานอาหาร หรือเก็บอาหารในบริเวณที่ปฏิบัติงาน”

๖.๕ อุปกรณ์การผลิต

(๑) การผสมปรุงแต่ง (Formulate) วัตถุดิบที่เป็นของเหลว

(๑.๑) มีถังผสมขนาดไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ลิตร ต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ ไม่มีรอยรั่วหรือซึม

(๑.๒) เป็นถังปิด มีช่องเปิดปิดสำหรับใส่วัตถุดิบ หรือส่วนผสมอื่น ลงถังหรือใช้ท่อต่อและปั๊มเข้าถังผสม

(๑.๓) มีวาล์วเปิดปิดที่กั้นถังผสม

(๑.๔) มีท่อดูดกลืนจากถังผสมไปเครื่องกำจัดกลิ่น

(๑.๕) มีใบพัดกวนผสมซึ่งขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ ติดตั้งถาวรอยู่บนถังผสม

(๑.๖) มีเครื่องชั่งใช้ในการผสมวัตถุดิบ ซึ่งสามารถชั่งได้ละเอียดถึง ๑๐๐ กรัม

(๑.๗) อาจมีถังพักก่อนบรรจุลงภาชนะขนาดเล็ก แต่ถังพักต้องมีขนาดบรรจุ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลิตร

(๑.๘) มีเครื่องบรรจุอัตโนมัติหรือกึ่งอัตโนมัติ ที่มีหัวบรรจุเป็นส่วนสำคัญ

(๒) การผสมปรุงแต่ง (Formulate) วัตถุดิบที่เป็นผง

(๒.๑) มีถังผสมขนาดไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม ต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ ไม่มีรอยรั่วหรือซึม

(๒.๒) เป็นถังปิด มีช่องเปิดปิดสำหรับใส่วัตถุดิบหรือส่วนผสมอื่นลงถัง

(๒.๓) มีวาล์วเปิดปิดที่กั้นถังผสมหรือมี Screw Conveyor ที่กั้นถัง เพื่อลำเลียงส่วนผสมออกจากถัง

- (๒.๔) มีเครื่องกักเก็บฝุ่น และมีท่อดูดกลิ่นจากถังผสมไปเครื่องกำจัดกลิ่น
- (๒.๕) มีเครื่องบดผสม ซึ่งมีระบบกักเก็บฝุ่นไม่ให้ฟุ้งกระจาย
- (๒.๖) มีเครื่องชั่งใช้ในการผสมวัตถุดิบ ซึ่งสามารถชั่งได้ละเอียดถึง ๑๐๐ กรัม
- (๒.๗) มีเครื่องแบ่งบรรจุอัตโนมัติ กรณีที่ไม่ใช้เครื่องบรรจุอัตโนมัติ จะต้องมิตู้ครอบกันฝุ่น พร้อมพัดลมดูดฝุ่นละอองภายในออกสู่เครื่องกักเก็บฝุ่นหรือระบบกำจัดฝุ่น
- (๓) การผสมปรุงแต่ง (Formulate) วัตถุดิบที่เป็นมัด
- (๓.๑) มีถังผสมขนาดไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม ต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ ไม่มีรอยรั่วหรือซึม
- (๓.๒) เป็นถังปิด มีช่องเปิดปิดสำหรับใส่วัตถุดิบหรือส่วนผสมอื่นลงถัง
- (๓.๓) มีวาล์วเปิดปิดที่กั้นถังผสมหรือมี Screw Conveyor ที่กั้นถัง เพื่อลำเลียงส่วนผสมออกจากถัง
- (๓.๔) มีเครื่องกักเก็บฝุ่น และมีท่อดูดกลิ่นจากถังผสมไปเครื่องกำจัดกลิ่น
- (๓.๕) มีเครื่องชั่งใช้ในการผสมวัตถุดิบ ซึ่งสามารถชั่งได้ละเอียดถึง ๑๐๐ กรัม
- (๓.๖) มีเครื่องแบ่งบรรจุอัตโนมัติ กรณีที่ไม่ใช้เครื่องบรรจุอัตโนมัติ จะต้องมิตู้ครอบกันฝุ่น พร้อมพัดลมดูดฝุ่นละอองภายในออกสู่เครื่องกักเก็บฝุ่นหรือระบบกำจัดฝุ่น
- (๔) การแบ่งบรรจุ (Repack) วัตถุดิบที่เป็นของเหลว
- (๔.๑) อาจมีถังพักก่อนบรรจุภาชนะขนาดเล็ก หากมีต้องมีขนาดไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ลิตร
- (๔.๒) มีเครื่องบรรจุอัตโนมัติ หรือกึ่งอัตโนมัติ ที่มีหัวบรรจุเป็นส่วนสำคัญ
- (๕) การแบ่งบรรจุ (Repack) วัตถุดิบที่เป็นผง หรือเม็ด หรือก้อน
- (๕.๑) มีเครื่องแบ่งบรรจุอัตโนมัติ กรณีที่ไม่ใช้เครื่องบรรจุอัตโนมัติ จะต้องมิตู้ครอบกันฝุ่น พร้อมพัดลมดูดฝุ่นละอองภายในออกสู่เครื่องกักเก็บฝุ่นหรือระบบกำจัดฝุ่น
- (๕.๒) ในกรณีที่ใช้คนตักแบ่ง ต้องมิตู้ครอบ เครื่องชั่ง และเครื่องดูดฝุ่นหรือละออง
- (๖) ให้แยกเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสารกำจัดวัชพืช โดยเฉพาะ ห้ามใช้ผลิตสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชชนิดอื่น ๆ
- (๗) มีใบรับรองการตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต ประจำปี จากวิศวกรเครื่องกลระดับสามัญขึ้นไป ประกอบการขออนุญาตผลิต
- ๖.๖ ระบบและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายและระงับเหตุฉุกเฉิน ต้องจัดให้มีในสถานที่ผลิตและสถานที่เก็บวัตถุดิบ
- (๑) เครื่องดับเพลิงแบบมือถือ
- (๒) ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ
- (๓) กริ่งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน ตามความเหมาะสมของขนาดสถานประกอบการ
- (๔) ที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน
- (๕) วัสดุดูดซับสารเคมี
- (๖) เครื่อง...

(๖) เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล สำหรับผู้ปฏิบัติงานในสายการผลิต จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัย ได้แก่

(๖.๑) เสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(๖.๒) ถุงมือ รองเท้า หมวก

(๖.๓) หน้ากากป้องกันพิษตามชนิดของวัตถุอันตรายที่ผลิต

(๖.๔) สิ่งกันเปื้อนที่กันอันตรายจากการที่วัตถุอันตรายจะสัมผัสกับร่างกาย

ตามลักษณะของงาน

(๖.๕) แว่นตากันฝุ่นหรือของเหลวเข้าตา ตามลักษณะของงาน

(๗) เครื่องปฐมพยาบาล พร้อมทั้งคำแนะนำวิธีปฐมพยาบาลที่เหมาะสม กับประเภทของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการ

(๘) สถานที่สำหรับให้ผู้ปฏิบัติงานล้างมือ ล้างหน้า ก่อนรับประทานอาหาร ดื่มน้ำหรือสูบบุหรี่หรือมีห้องผลิตเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(๙) ห้องอาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย เพื่อทำความสะอาดร่างกายขั้นต้น เมื่อสัมผัสกับวัตถุอันตราย

(๑๐) สถานที่สำหรับให้ผู้ปฏิบัติงานรับประทานอาหารหรือสูบบุหรี่ โดยแยกเป็นสัดส่วนจากสถานที่ปฏิบัติงาน

(๑๑) มีใบรับรองการตรวจสอบระบบและอุปกรณ์ป้องกันอันตราย และระงับเหตุฉุกเฉิน ประจำปี จากวิศวกรความปลอดภัยระดับสามัญขึ้นไปประกอบการขออนุญาตผลิต

๖.๗ การจัดการวัตถุติดและภาชนะบรรจุขนาดใหญ่

(๑) ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่รั่วไหล สะดวกแก่การขนย้าย และไม่มีกิริยาทางเคมีกับวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายใน สามารถป้องกันแสง ความร้อน หรือความชื้น แล้วแต่กรณีตามคุณลักษณะของวัตถุอันตราย นั้น

(๒) ภาชนะเก็บวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวปริมาณมากกว่า ๓๐,๐๐๐ ลิตร ขึ้นไป ต้องมั่นคงแข็งแรงและเป็นไปตามมาตรฐานที่ยอมรับ โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบอาชีพ วิศวกรรมควบคุม

(๓) ภาชนะเก็บวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลวติดตั้งรวมกันเป็นกลุ่ม มีปริมาณรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ ลิตร ขึ้นไป ต้องสร้างเขื่อนคอนกรีตโดยรอบให้มีขนาดที่สามารถกักเก็บปริมาณ วัตถุอันตรายได้ทั้งหมด เพื่อป้องกันการหกหรือรั่วไหลของวัตถุอันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้น

๖.๘ ต้องมีวิธีป้องกันมิให้วัตถุอันตรายรั่วไหลในขณะบรรจุ ในลักษณะที่จะเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

๖.๙ จัดให้มีบันทึกการผลิตวัตถุอันตรายแต่ละครั้งของการผลิต โดยผู้ควบคุม การผลิตลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึก ตามแบบ วอ./กษ. ๖ ท้ายประกาศนี้ และให้เก็บเป็นระยะเวลาสองปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบันทึกได้ และให้ส่งทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมวิชาการเกษตร

๖.๑๐ เอกสารแสดงกรรมวิธีการผลิต ประกอบด้วย

(๑) กระบวนการการตั้งแต่เริ่มนำสารชนิดเข้มข้นมาแปรรูปโดยใช้ส่วนผสมต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนสภาพของสารเข้มข้นไปในรูปที่สามารถนำไปใช้ได้

(๒) ชนิดของส่วนผสม ประกอบด้วย

(๒.๑) ตัวพา (Carrier)

(๒.๒) ตัวเจือจาง (Diluent)

(๒.๓) ตัวทำละลาย (Solvent)

(๒.๔) อื่น ๆ

๖.๑๑ จัดให้มีการรายงานเกี่ยวกับภาชนะบรรจุที่ใช้แล้ว ซึ่งมีอยู่ในความครอบครอง โดยระบุถึงชนิด ขนาด จำนวน การส่งไปทำลาย สถานที่ทำลายและวิธีการทำลาย ในช่วงเวลาหนึ่งปี (มกราคม - ธันวาคม)

๖.๑๒ เอกสารแสดงข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย (Material safety data sheet) แต่ละชนิด ต้องมีเก็บไว้ ณ สถานที่เก็บวัตถุอันตราย และสถานที่ปฏิบัติงาน

๖.๑๓ จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย โดยการตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพ อัตราส่วนความเข้มข้นของสารสำคัญ ให้ถูกต้องก่อนบรรจุภาชนะ ผลวิเคราะห์ที่ได้เก็บไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ในระยะเวลาอย่างน้อยสองปีนับแต่วันที่ผลิต

๖.๑๔ มีการตรวจสอบภาชนะบรรจุทั้งก่อนและหลังจากที่บรรจุวัตถุอันตรายแล้วให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย

๖.๑๕ มีการตรวจสอบฉลากที่จะปิดบนภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายให้ถูกต้องตามชนิดของวัตถุอันตรายที่ผลิต และติดแน่นบนภาชนะบรรจุแต่ละชนิด โดยไม่หลุดง่าย เพื่อมิให้ปิดฉลากผิด

กรณีข้อมูลที่รายงาน ตามแบบ วอ./กษ. ๖ ให้จัดทำเป็น QR Code (คิวอาร์ โค้ด) บนฉลากผลิตภัณฑ์ด้วย

๖.๑๖ จัดให้มีฉลากขนาดใหญ่พอสมควรปิดไว้ที่หีบห่อสำหรับการขนส่ง โดยมีข้อความระบุชื่อสามัญของวัตถุอันตราย ปริมาณสารสำคัญ หรืออัตราส่วนของสารสำคัญ สัญลักษณ์แสดงอันตรายของวัตถุอันตราย เช่น สารกัดกร่อน สารติดไฟ วัตถุมีพิษ เป็นต้น และคำเตือน เช่น ห้ามโยน ห้ามใช้ข้อสับ เครื่องหมายและตัวอักษรดังกล่าวต้องเห็นได้ชัดเจน

๖.๑๗ การเก็บรักษาวัตถุอันตรายภายในอาคาร

(๑) หากสถานที่เก็บและสถานที่ผลิตอยู่ติดกัน จะต้องมีการกั้นไฟกั้นกลาง

(๒) ตัวทำละลายและแก๊ส จะต้องเก็บอยู่นอกตัวอาคาร

(๓) ไม่เก็บร่วมกับอาหารมนุษย์ และอาหารสัตว์

(๔) แบ่งแยกอาคารสำนักงานและโรงอาหารออกจากอาคารผลิต

และสถานที่เก็บ

(๕) ในการจัดเก็บวัตถุอันตราย จะต้องไม่วางวัตถุอันตรายบนพื้นโดยตรง จะต้องมียุสตอร์รับ เช่น ชั้นวาง หรือแผ่นรอง (pallet) โดยเก็บอย่างเป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามชนิดของวัตถุอันตราย

๖.๑๘ การเก็บรักษาวัตถุดิบอันตรายในที่โล่งแจ้ง

- (๑) บริเวณโดยรอบที่จัดเก็บต้องป้องกันสาเหตุที่อาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ เช่น ไม่ปล่อยให้หญ้ารก ไม่มีขยะ ไม่มีวัสดุที่ติดไฟได้ เป็นต้น
- (๒) บริเวณโดยรอบต้องไม่มีแหล่งความร้อน ประกายไฟ และการเสียดสี
- (๓) ต้องไม่เป็นที่จอดยานพาหนะหรือเส้นทางจราจร
- (๔) พื้นต้องแข็งแรง ไม่ลื่น ไม่มีรอยแตกร้าว ต้องทนต่อน้ำและการกัดกร่อน และมีรางระบายลงสู่บ่อพัก หรือเขื่อนที่สามารถควบคุมการระบายไม่ให้ไหลออกสู่ภายนอก
- (๕) จัดวางภาชนะบรรจุบนแผ่นรองสินค้า (pallet) ถ้าวางถึงแนวอน ต้องมีลิ้มเพื่อป้องกันการกลิ้งของถัง
- (๖) จัดทำหลังคาป้องกันแสงแดด และฝน เพื่อป้องกันไม่ให้วัตถุดิบอันตรายเสื่อมคุณภาพจากสภาพอากาศ
- (๗) ต้องมีช่องทางเดินจากจุดติดตั้งเครื่องดับเพลิงไปสู่พื้นที่วางวัตถุดิบอันตรายที่มีความกว้างเพียงพอ และไม่มีสิ่งกีดขวาง

๖.๑๙ การบำรุงรักษาและการทำความสะอาด

- (๑) ต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ หลังจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุดิบอันตรายแต่ละชนิดเสร็จสิ้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนหรือเกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมเมื่อจะผลิตวัตถุดิบอันตรายอื่นต่อไป
- (๒) ต้องมีมาตรการเพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อนจากผลิตภัณฑ์ที่ผลิตครั้งก่อน เช่น ป้ายแสดงสถานะการทำความสะอาดติดไว้ที่อุปกรณ์การผลิต และควรมีบันทึกการทำความสะอาด โดยต้องมีลายมือชื่อผู้ปฏิบัติและผู้ตรวจสอบ
- (๓) การบำรุงรักษาสถานที่ผลิต ต้องทำด้วยความระมัดระวัง โดยการซ่อมแซมสถานที่ผลิต ต้องไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์

๖.๒๐ บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน และผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน

- (๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการผลิตตลอดเวลาที่ทำการผลิต โดยผู้ควบคุมดังกล่าวต้องจบการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ หรือด้านอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) จัดให้มีผู้ควบคุมการเก็บรักษา ซึ่งผู้ควบคุมดังกล่าวต้องผ่านการอบรมความรู้ด้านวัตถุดิบอันตรายตามหลักสูตรที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด
- (๓) จัดให้มีการอบรมบุคลากรผู้ปฏิบัติงานพร้อมทั้งบันทึกการเข้าอบรมอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งโดยหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
 - (๓.๑) ความรู้เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากสารเคมีต่าง ๆ การจำแนกประเภทวัตถุดิบอันตราย และการจัดเก็บวัตถุดิบอันตราย
 - (๓.๒) วิธีการผลิต ตั้งแต่การเตรียมวัตถุดิบ การทำงานกับเครื่องมือและอุปกรณ์
 - (๓.๓) การป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย

(๓.๔) การปฏิบัติในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน การปฐมพยาบาล

(๓.๕) สุขอนามัยส่วนบุคคล อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ให้เหมาะสมกับชนิดและลักษณะการปฏิบัติงาน

(๓.๖) มาตรการความปลอดภัยในการทำงาน บ้าย สัญลักณ์ คำเตือน สัญญาณเตือนภัย ภายในสถานที่ผลิต

(๓.๗) ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดวัตถุอันตรายและของเสีย

(๔) จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อป้องกันอันตรายจากการที่มีวัตถุอันตรายสะสมอยู่ในร่างกาย ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสารประกอบในกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต หรือคาร์บาเมต ต้องตรวจหาระดับซีรั่มโคลีนเอสเตอเรสด้วย พร้อมจัดทำทะเบียนประวัติสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานแต่ละรายและเก็บไว้เป็นหลักฐาน และหากตรวจพบการสะสมในร่างกายจนถึงระดับอันตราย จัดให้ผู้นั้นได้รับการรักษาหรือไปปฏิบัติงานอื่นตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ ให้ผู้ผลิตจัดให้มีมาตรการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดน้ำเสีย และการจัดการข้อข้องเรียน

๗.๑ การกำจัดกลิ่น ไอระเหยและฝุ่นละอองภายในสถานที่ผลิตและเก็บรักษา

(๑) มีวิธีการปฏิบัติงานและบันทึกการบำบัดอากาศเสียเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๒) มีระบบที่ดีและเหมาะสมในการกำจัดกลิ่น ไอระเหย และฝุ่นละออง ตามชนิดและคุณสมบัติของวัตถุอันตราย เช่น ถ้าเป็นวัตถุอันตรายชนิดผงและเม็ด จะต้องมีระบบรวบรวมฝุ่นละอองผ่านระบบกักเก็บ หรือมีระบบการกำจัดกลิ่นหรือทำลายฝุ่นละออง เช่น การใช้น้ำฉีดพ่นเพื่อจัดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองที่ปนมากับอากาศ ก่อนปล่อยอากาศสู่ภายนอกโรงงาน

(๓) มีเอกสารรับรองมาตรฐานของระบบการกำจัดกลิ่น ไอระเหย และฝุ่นละออง จากวิศวกรที่มีหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแล้ว

๗.๒ การจัดการน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการ จากการซักล้างและอาบ สู่ภายนอกสถานที่ผลิต

(๑) มีวิธีการปฏิบัติงานและบันทึกการบำบัดน้ำทิ้งเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๒) ต้องมีระบบการจัดการน้ำทิ้ง น้ำเสีย สารเคมีที่หกรั่วไหลที่เกิดขึ้น ในสถานที่ผลิต มิให้ไหลออกสู่ภายนอกโดยมิได้รับการบำบัด เช่น มีคูดัก บ่อกักเก็บป้องกันน้ำล้น

(๓) ต้องมีถังหรือบ่อพักสำหรับกักเก็บน้ำทิ้ง เพื่อนำไปบำบัดน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถบำบัดน้ำทิ้งให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ทั้งนี้ต้องไม่ใช่วิธีทำให้เจือจาง

(๔) มีเอกสารรับรองมาตรฐานของระบบบำบัดน้ำทิ้งจากวิศวกรที่มีหนังสือรับรองการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแล้ว

๗.๓ การกำจัดเศษเหลือของวัตถุอันตราย

(๑) จัดให้มีบริเวณพื้นที่กำจัดเศษเหลือของวัตถุอันตรายให้เหมาะสม และเพียงพอ มีการดูแลพื้นที่ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยปฏิบัติงานได้สะดวกและปลอดภัย

(๒) แยกเศษเหลือของวัตถุอันตราย และภาชนะบรรจุที่ปนเปื้อนออกจากภาชนะทั่วไปก่อนส่งไปทำลาย

(๓) หากเป็น...

(๓) หากเป็นการผลิตวัตถุอันตรายที่เป็นของเหลว จะต้องมีการกำจัดวัตถุอันตรายที่อาจหกหรือรั่วไหล เช่น การใช้ซีลี้อยุดซับ และนำไปกำจัดด้วยวิธีที่เหมาะสม

(๔) ส่งกำจัดกับผู้รับกำจัดของเสียอันตราย

๗.๔ การจัดการภาชนะบรรจุหรือวัสดุห่อหุ้มวัตถุอันตราย

(๑) การทำลายภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัตถุอันตราย และห้ามมิให้ทำลายสิ่งเหล่านั้นในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

(๒) การนำกลับมาใช้ซ้ำ โดยต้องทำความสะอาดภาชนะบรรจุก่อนแล้วอาจนำมาใช้ซ้ำในกระบวนการผลิตต่อไปได้

(๓) ส่งคืนผู้ขายวัตถุดิบ

(๔) ส่งกำจัดกับผู้รับกำจัดของเสียอันตราย

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แผ่นป้ายคำเตือนที่ปิดในสถานที่ผลิต เก็บรักษา และบริเวณใกล้เคียง ในขณะที่มีการปฏิบัติงาน

หมายเหตุ : แผ่นป้ายคำเตือนต้องมีสีตามภาพ และมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 30 ซม. ยาวไม่น้อยกว่า 50 ซม. โดยมีขนาดของเครื่องหมาย และตัวอักษรเป็นสัดส่วนกับภาพในแบบ

บันทึกการผลิตวัตถุอันตราย

วอ./กษ. 6

ชื่อผู้ผลิต
 ที่อยู่

วัน เดือน ปี ที่ผลิต	ใบอนุญาตผลิต เลขที่	ชื่อวัตถุอันตราย (ทั้งชื่อสามัญและ ชื่อการค้า)	อัตราส่วน สารสำคัญ สูตร และลักษณะ	ปริมาณที่ผลิต		ผู้นำเข้า	ผู้ผลิตเดิม (ก่อนซื้อวัตถุ อันตรายมาผลิต)	ประเภทการผลิต (ทำผสมปรุงแต่ง / แบ่งบรรจุ)	ผู้จัดจำหน่าย (ที่ระบุบนฉลาก)
				Lot No.	Batch No.				

กัมมะโปกรออกข้อมูล : 1. บันทึกการผลิตนี้ให้สำหรับการผลิตวัตถุอันตราย ชนิดที่ 3 ทุกรายการตามรายละเอียดใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตรายแต่ละฉบับ

2. Lot No. หมายถึง เลขที่การผลิตแต่ละครั้ง ซึ่งอาจมีจำนวนหลายถึงผสม

3. Batch No. หมายถึง เลขรหัสการผลิตแต่ละถึงผสม

4. ผู้นำเข้า หมายถึง ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนนำเข้าซึ่งโรงงานวัตถุอันตรายจำหน่ายให้ผู้ผลิต โดยได้ระบุไว้ในใบสำคัญการขึ้นทะเบียนของผู้ผลิตแล้ว

5. ผู้ผลิตเดิม หมายถึง ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งสารเข้มข้น (Technical grade) หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและจำหน่ายให้แก่ผู้ผลิต

6. รายการใดที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวข้องให้เว้น ไว้ไม่ต้องกรอก

ลงนาม

(.....)

ผู้อำนวยการผลิตของสถานที่ผลิต

แบบแจ้งข้อเท็จจริงของผู้ผลิตวัตถุดิบตราย้ำกักตักการใช้

ชื่อผู้ผลิต..... ใบอนุญาตผลิตวัตถุดิบตราย เลขที่.....

ที่อยู่..... ในคำขัญการขึ้นทะเบียนวัตถุดิบตราย เลขที่.....

ผู้นำเข้า/ผู้ผลิตเดิม		ผู้ผลิต						ผู้ซื้อ			
ใบอนุญาตนำเข้า/ผู้ผลิตเดิม เลขที่	ชื่อผู้นำเข้า/ผู้ผลิตเดิม	ปริมาณที่ซื้อจากผู้นำเข้า/ผู้ผลิตเดิม	ประเภทการผลิต	ชื่อวัตถุดิบตราย	อัตราความเข้มข้น และสูตร	ชื่อการค้า (ถ้ามี)	ปริมาณที่ผลิต		บริษัท/ร้านค้า/อื่นๆ	ใบอนุญาต เลขที่	ปริมาณเพื่อ
							Lot No.	Batch No.			

คำแนะนำไปมาตรการกักตัก:

- บันทึกการผลิตที่ใช้สำหรับการผลิตวัตถุดิบตรายจากการใช้ ตามรายละเอียดในอนุญาตผลิตวัตถุดิบตรายแต่ละฉบับ
- ประมวลการผลิต หมายเลข และชื่อแบบบรรจุ หรือผลิตเพื่อผสมปรุงแต่ง
- Lot No. หมายเลข เลขรหัสการผลิตแต่ละครั้ง ซึ่งอาจมีจำนวนหลายอันผสม
- Batch No. หมายเลข เลขรหัสการผลิตแต่ละครั้ง
- ผู้นำเข้า หมายเลข ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนนำเข้าซึ่งวัตถุดิบตรายจากนั้นขอให้ผลิตได้ระบุไว้ในคำขัญการขึ้นทะเบียนของผู้ผลิตแล้ว
- ผู้ผลิตเดิม หมายเลข ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนผลิตวัตถุดิบเข้าซึ่งสารเข้มข้น (Technical Grade) หรือผลิตในพีดีจีรูปแบบงานอื่นเป็นผู้ผลิต
- ปริมาณ ระบุในหน่วย กิโลกรัม หรือ ลิตร
- รายการที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวข้องให้ระบุไม่ต้องกรอก

ลงนาม.....
(.....)
วันที่.....